

Зазірнуць у душу творцы...

У Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі адбылася чарговая творчая сустрэча, якую галоўная кніжніца краіны ладзіць супольна з СПб. Гэтым разам на літаратурны Алімп узышоў прадстаўнік Магілёўскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі Віктар Кунцэвіч — паэт, празаік, лаўрэат літаратурнай прэміі імя Аляксея Пысіна, Нацыянальнай літаратурнай прэміі Беларусі.

Адкрываючы імпрэзу, намеснік генеральнага дырэктара Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі Аляксандр Бабук гаварыў аб паэзіі: «Толькі з узростам пачынаеш цаніць яе і разумець, што ў вершах не толькі ўздываюцца важныя пытанні быцця чалавека, але і даюцца адказы на іх. Паводле яго слоў, творчасць Віктара Кунцэвіча — менавіта такая, філасофская. У яго паэзіі закранаюцца тэмы любові да прыроды, жыцця і, вядома, каханьня».

Намеснік старшыні СПб Аляксея Чарота падзякаваў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі за пляцоўку для правядзення імпрэзы і звярнуў увагу на тое, што Нацыянальную літаратурную прэмію вядомы паэт Віктар Кунцэвіч усё ж атрымаў за сваю адзіную кнігу прозы «Калі лёс жывая душа — твая». І гэта даволі цікава, бо часам чужа літаратара складваецца арыгінальна, як сюжэт нейкага твора. Толькі ўявіце: сёлетні лаўрэат Нацыянальнай літаратурнай прэміі, аўтар шасці кніг (пяць з іх — паэзія) калісьці быў таксістам, але яго жыццё рэзка збочыла ў творчую каляіну, і ўсё дзякуючы выпадку. Гэтую ж тэму працягнуў заслужаны дзеяч культуры Рэспублікі Беларусь Навум Гальпяровіч, падкрэсліўшы, што Віктар Кунцэвіч дзе толькі ні працаваў, гісторыя яго жыцця вельмі цікавая. Пра гэта, прынамсі якраз ішла гаворка ў вядомай праграме «Суразмоўцы». Віктар Кунцэвіч стаў адным з яе 250 герояў (днямі праект Навума Гальпяровіча святкуе менавіта такі значны юбілей). «Беларуская мова — найпрыгажэйшая ў свеце, яе развіццё залежыць ад тых, хто стварае нашу літаратуру. Да такіх людзей, бясспрэчна, належыць і Віктар Кунцэвіч», — перакананы паэт і публіцыст. У якасці падарунка Навум Гальпяровіч прачытаў свой верш пра восень.

Імпрэза атрымалася творчай дзякуючы не толькі самому Віктару Кунцэвічу, які чытаў вершы, дзяліўся ўспамінамі, але і супрацоўнікам Бялыніцкай цэнтральнай раённай бібліятэкі. Яны падрыхтавалі яркую праграму з дэкламацыйнай вершаў і прозы бялыніцкімі навучэнцамі ў нацыянальных строях. Гэта было настолькі шчыра, быццам моладзі ўдалося зазірнуць у душу творцы-земляка. Таксама прагучалі самыя розныя пытанні, якія датычыліся творчасці Віктара Кунцэвіча. І ён, вядома, адказаў на кожнае.

— Уручэнне Нацыянальнай літаратурнай прэміі прымушае задумацца, пра што варта пісаць, бо адчуваеш адказнасць за кожнае сваё слова. І ўсё ж менавіта такія імпрэзы даюць чарговы штуршок для творчасці. Вельмі ўдзячны ўсім, дзякуючы каму яна адбылася, — прызнаўся напрыканцы сустрэчы з чытачамі Віктар Кунцэвіч. — Для літаратара вельмі важна сустрэкацца з чытачамі. Мы пішам свае творы дзеля іх! Цяпер працую над чарговай кнігай з філасофскім падтэкстам. Хачу стварыць прозу са станючым пасылам, каб, прачытаўшы яе, людзі разумелі: трэба ісці правільным шляхам, а не паўтараць дрэнныя ўчынкі герояў. Роля літаратуры ў выхаванні асобы вельмі вялікая!

Ірына ПРЫМАК
Фота Віктара ІВАНЧЫКАВА